

- β) την έννοια ότι υπάρχει ένας καθαρά δημοσιονομικός σκοπός σε περίπτωση που ο ειδικός φόρος έχει καθιερωθεί ταυτόχρονα με τη μεταβίβαση κάποιων αρμοδιοτήτων σε Αυτόνομες Περιφέρειες, στις οποίες, εξάλλου, μεταβιβάζονται οι εισπράξεις από τον φόρο με σκοπό να καλύπτονται, εν μέρει, οι δαπάνες που συνδέονται με τις μεταβιβασθείσες αρμοδιότητες, καθιστώντας δυνατή την καθιέρωση διαφορετικών φορολογικών συντελεστών, ανάλογα με το έδαφος κάθε Αυτόνομης Περιφέρειας;
- γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει την έννοια ο όρος «ειδικός σκοπός» ότι ο σκοπός πρέπει να είναι αποκλειστικός ή, αντιθέτως, ότι επιτρέπει την επίτευξη πλειόνων διαφορετικών σκοπών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται επίσης ο αποκλειστικά δημοσιονομικός σκοπός της χρηματοδότησεως ορισμένων αρμοδιοτήτων;
- δ) Αν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα είναι ότι επιτρέπεται η επίτευξη διαφορετικών σκοπών, πόσο σημαντικός πρέπει να είναι ορισμένος σκοπός, ενόψει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12, προκειμένου να πληροῦνται η προϋπόθεση ότι ο φόρος ανταποκρίνεται σε «ειδικό σκοπό» υπό την έννοια που δέχεται η νομολογία του Δικαστηρίου, και ποια θα ήταν τα κριτήρια για την οροθέτηση του κύριου σκοπού σε σχέση με τον επικουρικό;
- 2) Απαγορεύει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και, ειδικότερα, η προϋπόθεση τηρήσεως των κανόνων φορολόγησης που ισχύουν για τις ανάγκες των ειδικών φόρων κατανάλωσης ή του ΦΠΑ για τον καθορισμό του απαιτητού,
- α) μη εναρμονισμένο έμμεσο φόρο (όπως ο IVMDH), ο οποίος καταβάλλεται κατά τον χρόνο της λιανικής πωλήσεως των καυσίμων στον τελικό καταναλωτή, αντίθετα προς τον εναρμονισμένο φόρο (φόρος επί των υδρογονανθράκων, που καταβάλλεται όταν τα προϊόντα εξέρχονται από την τελευταία φορολογική αποθήκη) ή τον ΦΠΑ (ο οποίος, αν και καταβάλλεται επίσης κατά τον χρόνο της τελικής λιανικής πωλήσεως, απαιτείται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας παραγωγής και διανομής), για τον λόγο ότι δεν τηρεί –κατά τη διατύπωση της αποφάσεως EKW και Wein & Co (2) (σκέψη 47)– την όλη οικονομία της μίας ή της άλλης από τις ανωτέρω αναφερθείσες τεχνικές φορολογήσεως, όπως τις έχει οργανώσει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει η εν λόγω προϋπόθεση τηρήσεως την έννοια ότι πληροῦνται ήδη, χωρίς να χρειάζεται η ύπαρξη αντιστοιχιών ως προς το απαιτητό, απλώς και μόνον επειδή ο μη εναρμονισμένος έμμεσος φόρος (στην περίπτωση αυτή ο IVMDH) δεν έχει επιπτώσεις –υπό την έννοια ότι δεν την εμπο-

δίζει ούτε τη δυσχεραίνει– στη συνήθη λειτουργία του απαιτητού των ειδικών φόρων κατανάλωσης ή του ΦΠΑ;

(1) ΕΕ L 76, σ. 1.

(2) Απόφαση της 9ης Μαρτίου 2000 (C-437/97, Συλλογή 2000, σ. I-1157)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verfassungsgerichtshof (Αυστρία) στις 19 Δεκεμβρίου 2012 — Kärntner Landesregierung κ.λπ.

(Υπόθεση C-594/12)

(2013/C 79/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verfassungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Καθής: η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση

Προδικαστικά ερωτήματα

1) **Επί του κύρους πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης:**

Συνάδουν τα άρθρα 3 έως 9 της οδηγίας 2006/24/EK (1) προς τα άρθρα 7, 8 και 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

2) **Επί της ερμηνείας των Συνθηκών:**

2.1. Πρέπει, υπό το φως των επεξηγήσεων επί του άρθρου 8 του Χάρτη, οι οποίες βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 7, του Χάρτη έχουν εκπονηθεί με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων για την ερμηνεία του Χάρτη και απαιτείται να λαμβάνονται δεόντως υπόψη από το Verfassungsgerichtshof [συνταγματικό δικαστήριο], η οδηγία 95/46/EK (2) καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 (3) σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, να λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητας επεμβάσεων στον ίδιο ακριβώς βαθμό που λαμβάνονται υπόψη οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη;

- 2.2. Ποια είναι η σχέση μεταξύ του «δικαίου της Ένωσης» περί του οποίου κάνει μνεία το άρθρο 52, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, του Χάρτη και των οδηγιών που ισχύουν στον τομέα της προστασίας των δεδομένων;
- 2.3. Πρέπει, ενόψει του γεγονότος ότι η οδηγία 95/46/EK και ο κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 περιλαμβάνουν προϋποθέσεις και περιορισμούς για την εφαρμογή του θεμελιώδους δικαιώματος της προστασίας των δεδομένων που κατοχυρώνει ο Χάρτης, να λαμβάνονται υπόψη κατά την ερμηνεία του άρθρου 8 του Χάρτη οι τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις του παράγωγου δικαίου;
- 2.4. Συνεπάγεται η αρχή της διασφάλισης υψηλότερου επιπέδου προστασίας του άρθρου 53 του Χάρτη, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 52, παράγραφος 4, του Χάρτη, ότι τα κρίσιμα βάσει του Χάρτη όρια των νόμιμων περιορισμών που εισάγονται με το παράγωγο δίκαιο πρέπει να είναι στενότερα;
- 2.5. Μπορούν σε σχέση με το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη, το πέμπτο εδάφιο του προοιμίου και τις επεξηγήσεις επί του άρθρου 7 του Χάρτη, δυνάμει των οποίων τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται σε αυτά αντιστοιχούν στα δικαιώματα του άρθρου 8 ΕΣΔΑ, να αντληθούν από την επί του άρθρου 8 ΕΣΔΑ νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στοιχεία τα οποία επηρεάζουν την ερμηνεία του άρθρου 8 του Χάρτη;

(¹) Οδηγία 2006/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/EK (ΕΕ L 105, σ. 54).

(²) Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, μη λαμβάνοντας και, σε κάθε περίπτωση, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές ρυθμίσεις για να συμμορφωθεί προς το άρθρο 2, σημεία 1, 22, 32 και 33, το άρθρο 3, παράγραφοι 7, 8 και 13, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, το άρθρο 9, καθώς και προς τα άρθρα 13, 14 και 17 έως 23, τα άρθρα 10 και 11, το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 26, παράγραφος 2, στοιχεία β', γ' και δ', τρίτο και τέταρτο εδάφιο, το άρθρο 29, το άρθρο 38, παράγραφοι 1 έως 4, το άρθρο 39, παράγραφοι 1 έως 4, το άρθρο 40, παράγραφοι 1 έως 3 και 5 έως 7, καθώς και προς τα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·

— να επιβάλει στη Δημοκρατία της Πολωνίας, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή ύψους 84 378,24 ευρώ ημερησίως, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, λόγω μη τηρήσεως της υποχρεώσεώς της να κοινοποιήσει τα μέτρα μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2009/72/EK·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2009/72/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαρτίου 2011.

(¹) ΕΕ L 211, σ. 55.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-598/12)

(2013/C 79/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, O. Beynet και K. Herrmann)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 24 Δεκεμβρίου 2012 — Welmory Sp. z o.o κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Υπόθεση C-605/12)

(2013/C 79/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny